

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 034289 24 Uvp
Banjaluka, 30.9.2025. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Svjetlane Knežević kao predsjednika vijeća, Nermane Sadiković i Tatjane Stupar kao članova vijeća, uz učešće Sonje Savić kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi D. B. iz Š., koju zastupa punomoćnik Dejan Šinik, advokat iz Banjaluke, ulica Meše Selimovića 12b (u daljem tekstu: tužiteljica), protiv rješenja broj 91/7000-1.3-1810.16-458/23 od 6.4.2023. godine, tuženog Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje Republike Srpske, Njegoševa broj 28a, Bijeljina, u predmetu prestanka prava na starosnu penziju, odlučujući o zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 034289 23 U od 13.11.2023. godine, na nejavnoj sjednici vijeća održanoj 30.9.2025. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužiteljice za nadoknadu troškova sastava zahtjeva.

Obrazloženje

Pobijanom presudom stavom 1 izreke odbijena je tužba protiv uvodno označenog osporenog akta i stavom 2 izreke odbijen je zahtjev tužiteljice za naknadu troškova upravnog spora. Osporenim aktom odbijena je kao neosnovana žalba tužiteljice izjavljena protiv rješenja Filijale Banjaluka broj 91-1.1-1810.7-4626/23 od 15.3.2023. godine, kojim je tužiteljici utvrđen prestanak prava na starosnu penziju dana 15.3.2023. godine.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio pozivanjem na odredbe člana 42 stav 2 i 178 stav 2 tačka đ) Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 134/11, 82/13, 103/15, 111/21, 15/22 i 132/22, u daljem tekstu: Zakon o PIO), da je tužiteljici rješenjem Filijale Banjaluka broj 9087/91-1.1-1810.0-16931/17 od 27.11.2017. godine, priznato pravo na starosnu penziju počev od 6.10.2017. godine u iznosu od 235,16 KM, da je tužiteljica rođena 1.6.1961. godine, da u vrijeme podnošenja zahtjeva za priznavanje prava na starosnu penziju 19.10.2017. godine ima navršenih 56 godina, 4 mjeseca i 19 dana života, te ukupan penzijski staž ostvaren u SR BiH i Republici Srpskoj u trajanju od 33 godine, 5 mjeseci i 25 dana, od čega staž osiguranja iznosi 25 godina, 3 mjeseca i 1 dan, da je tužiteljici u ukupan penzijski staž uračunato i rođenje dvoje djece, u smislu člana 107 stav 4 Zakona o radu („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 1/16, 66/18, 91/21, 119/21, 112/23 i 39/24, u daljem tekstu: Zakon o radu), da u vrijeme podnošenja zahtjeva, odnosno priznavanje prava na starosnu penziju, tužiteljica nije ispunjavala uslove propisane članom 42 stav 2 i 178 stav 2 tačka đ) Zakona o PIO, kako u pogledu godina života tako i u pogledu ostvarenog staža i da se može

zaključiti da tužiteljica u vrijeme priznavanja prava na starosnu penziju nije ispunjavala uslove za priznavanje prava, zbog čega je prvostepeni organ pravilno odlučio, kada je rješenjem broj 91-1.1-1810.7-4626/23 od 15.3.2023. godine, u postupku pokrenutom po službenoj dužnosti tužiteljici utvrdio prestanak prava na starosnu penziju sa danom 15.3.2023. godine, na osnovu člana 147 stav 1 i 3 Zakona o PIO, da je osporeni akt pravilan, da nižestepeni sud prihvata činjenična utvrđenja i pravne zaključke iznijete u osporenom aktu, slijedom čega je tužba tužiteljice odbijena, te je odbijen zahtjev za nadoknadu troškova upravnog spora.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužiteljica pobija navedenu presudu zbog povrede zakona, te navodi da je osporeno rješenje doneseno povredama procesnog zakona, da se konačni upravni akti ne mogu poništavati, da je tuženi rješenje kojim je tužiteljici utvrđeno pravo na starosnu penziju preispitivao nakon 5 godina, da nema zakonske mogućnosti da isti organ preispituje svoje odluke bez vremenskog ograničenja, sa prijedlogom da se zahtjev usvoji, pobijana presuda ukine i predmet vrati nižestepenom sudu na ponovno odlučivanje i obaveže tuženi da tužiteljici nadoknadi troškove sastava zahtjeva u iznosu od 1.125,00 KM.

Tuženi u odgovoru na zahtjev ističe da su navodi zahtjeva neosnovani, da ostaje kod razloga koji su navedeni u obrazloženju osporenog akta, da tužiteljica nije u vrijeme donošenja rješenja kojim joj je priznato pravo na starosnu penziju ispunjavala uslove u pogledu trajanja dužine staža osiguranja i da nije imala 35 godina staža osiguranja, da je pobijana presuda pravilna, sa prijedlogom da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu i ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu člana 39 Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Pobijana presuda je pravilna i zakonita.

Iz podataka spisa proizlazi da je tužiteljici rješenjem Filijale Banjaluka broj 9087/91-1.1-1810.0-16931/17 od 27.11.2017. godine, priznato pravo na starosnu penziju počev od 6.10.2017. godine u iznosu od 235,16 KM, da je tužiteljica rođena 1.6.1961. godine, da u vrijeme podnošenja zahtjeva za priznavanje prava na starosnu penziju 19.10.2017. godine ima navršenih 56 godina, 4 mjeseca i 19 dana života, te ukupan penzijski staž ostvaren u SR BiH i Republici Srpskoj u trajanju od 33 godine, 5 mjeseci i 25 dana, da staž osiguranja tužiteljice iznosi 25 godina, 3 mjeseca i 1 dan, da je tužiteljici u ukupan penzijski staž uračunato i rođenje dvoje djece u skladu sa članom 107 stav 4 Zakona o radu. Nadalje, proizlazi da je prvostepeni organ po službenoj dužnosti pokrenuo postupak i utvrdio da nisu bili ispunjeni uslovi za ostvarivanje prava na starosnu penziju i donio rješenje broj 91-1.1-1810.7-4626/23 od 15.3.2023. godine, kojim je utvrđen prestanak prava, da je odlučujući o žalbi tužiteljice tuženi donio osporeni akt od 6.4.2023. godine kojim je odbijena kao neosnovana žalba tužiteljice.

Činjenična utvrđenja i pravne zaključke u pobijanoj presudi u potpunosti prihvata i ovaj sud, te prigovore tužiteljice istaknute u zahtjevu u pogledu povrede zakona i povrede propisa o postupku koje su mogle biti od uticaja na rješenje stvari, ovaj sud cijeni neosnovanim.

Odredbom člana 147 Zakona o PIO je propisano da prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja prestaju u slučaju kada se naknadno utvrdi da nisu bili ispunjeni uslovi za ostvarivanje prava. Postupak za prestanak prava u skladu sa stavom 1 ovog člana pokreće se po

službenoj dužnosti, bez obzira na rok koji je protekao od dana donošenja rješenja kojim je priznato pravo. Prava u skladu sa stavom 1 ovog člana prestaju od dana donošenja rješenja o prestanku prava.

I po ocjeni ovog suda, pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba, jer činjenično utvrđenje koje ne osporava ni sama tužiteljica, daje osnova za zaključak da u vrijeme donošenja rješenja kojim je tužiteljici priznato pravo na starosnu penziju, tužiteljica nije ispunjavala jedan od kumulativno propisanih uslova, odnosno nije ostvarila 35 godina staža osiguranja, već je u to vrijeme ostvarila 35 godina penzijskog staža što nije relevantno za ostvarivanje prava na starosnu penziju u skladu sa odredbama člana 42 stav 2 i 178 stav 2 tačka đ) Zakona o PIO.

Suštinski tužiteljica u zahtjevu iznosi tvrdnju da se po proteku pet godina nakon što je tužiteljici priznato pravo na starosnu penziju, nije mogao voditi postupak za prestanak prava na starosnu penziju i da takvo postupanje tuženog ukazuje na očiglednu pravnu nesigurnost u pogledu ranije stečenih prava.

Kad se ima u vidu da tužiteljica nije ispunjavala uslove za ostvarivanje prava na starosnu penziju i da je tuženom citiranom odredbom navedenog zakona dato ovlaštenje da postupak pokreće po službenoj dužnosti i bez obzira na rok koji je protekao od dana donošenja rješenja kojim je priznato pravo, proizlazi da je pobijana presuda pravilna.

Kod takvog stanja stvari, ovaj sud nalazi da pobijanom presudom nije ostvaren nijedan razlog njene nezakonitosti sadržan u odredbi člana 35 stav 2 ZUS, pa je zahtjev tužiteljice, na osnovu odredbe člana 40 stav 1 tog zakona, odbijen kao neosnovan.

Budući da je zahtjev tužiteljice odbijen kao neosnovan, to joj shodno odredbi člana 6 Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 63/11) po načelu argumentum a contrario, ne pripadaju troškovi upravnog spora, zbog čega je zahtjev za naknadu troškova sastava zahtjeva po advokatu, odbijen kao neosnovan.

Zapisničar
Sonja Savić

Predsjednik vijeća
Svjetlana Knežević

Tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić